

Бабине літо

Сосюра Володимир Миколайович

Літо бабине, бабине літо...
Серце чує осінні путі...
Хтось заплутав зажурені віти
в павутиння нитки золоті.

Листя слухає вітру зітхання
і згортає свої прапори.
На покірну красу умирання
сонце дивиться сумно згори...

В'януть, в'януть уста пурпурові...
Але радість і в осені є!
В золоте павутиння любові
ти заплутала серце моє.

1956

Постійна адреса: http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/babyne_lito